

Folketingets Sundhedsudvalg

Folketingets Sundhedsudvalg har den 17. december 2009 stillet følgende spørgsmål nr. 240 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt.

Spørgsmål nr. 240:

”Hvad er grunden til, at man ikke skal anmelde tvang, når forældre har godkendt det? Der henvises til oplysninger i udsendelsen "Missionen" på TV2 Øst.”

Svar:

Et formål med ændringen af psykiatriloven i 2006 var at ligestille somatiske og psykiatriske patienter i forhold til reglerne om informeret samtykke. Det betyder bl.a., at psykiatrilovens definition af tvang blev ændret således, at den følger sundhedslovens kapitel 5 om informeret samtykke. Det følger af psykiatrilovens § 1, stk. 2, at der ved tvang forstås anvendelse af foranstaltninger, for hvilke der ikke foreligger et informeret samtykke jf. kapitel 5 i sundhedsloven.

Det følger af sundhedslovens § 17, stk. 1, at en patient, der er fyldt 15 år, selv kan give informeret samtykke til behandling. For patienter under 15 år eller som varigt mangler evnen til at give informeret samtykke, kan forældremyndigheden, de nærmeste pårørende eller værgen give samtykke til behandling.

Der er med andre ord tale om tvang i psykiatrilovens forstand i det øjeblik, hvor der *ikke* foreligger et gyldigt informeret samtykke, herunder fra forældremyndigheden. Tvangsforanstaltninger der iværksættes uden, at der foreligger et informeret samtykke, vil skulle registreres i afdelingens tvangsprotokol jf. psykiatrilovens § 20, stk.1.

Med venlig hilsen

Jakob Axel Nielsen / Sine Mutanu Jungersted

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K
Tlf. +45 7226 9000
Fax. +45 7226 9001
E-mail sum@sum.dk
Hjemmeside www.sum.dk

Dato: 19. januar 2010
Sags nr.: 0909629
Sagsbeh.: SUMSMJ/Center for
sundhed og psykiatri
Dok nr.: 158224